

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 211.

71de Møde.

Torsdagen den 6de Juni.

(Forts.)

Men dette er ingenlunde Tilfældet; snart ere Afgifterne paalagte baade Kjøbstæderne og Landdistricterne, saaledes at de ere betragtede som to forskellige Dele af Staten, der staae ligeover for hinanden, hvad der dog maaskee i en vis Grad kan have været og endnu kan være nødvendigt, saalænge Forholdene med Hensyn til Næringsbrug mellem Kjøbstad og Land ikke ere ordnede; snart ere de paalagte enten Kjøbstad eller Land alene; snart ere de lignede saavel paa privilegeret som uprilegeret Hartkorn, snart paa uprilegeret alene, og da enten atter paa Kjøbstædernes uprilegerede Hartkorn, eller med Udelukkelse af dette; snart baade paa Hartkorn og Skov samt Møllekyld, snart paa det første alene; og endelig som en enkelt Afgifts Vedkommende provindsviis. Allerede i en tidligere Periode var Regjeringen bleven opmærksom paa de af et saa forskjelligt Afgifts-System flydende Ulemper, og ved Frd. 15de Septbr. 1832 søgte den for endeel at raade Bod paa disse; men dette Lovbud ordnede imidlertid kun Maaden, hvorpaa flere af de omhandlede Afgifter hidtil vare opkrævede, idet det samlede under Tøt de flere af dem, som lignedes paa samme Gjenstande, hvorimod de særegne Skatter og Ligningsmaader vedbleve at bestaae, og, forsaavidt det Uhenftsmæssige ligger i selve Skatterne og de derfor gjældende Ligninger, er det saaledes endnu tilstede. Men, ligesom det nu overhovedet maa ansees forkasteligt, at der til Bestridelse af visse almindelige Statsudgifter anvises særlige Indtægtskilder, og det endnu mindre kan billiges, at det paalægges visse Classer af Undersaatter specielt at bære Udgifter, der, som vedkommende Statsviemed, burde affholdes af den almindelige Statskasse (f. Ex. Skriverpenge til Amtsforvalterne, Dom-

mer- og Skriverkorn), saaledes gjør, selv uden Hensyn til vore forandrede Statsforhold, nu Loven om Udjevning af Forskjellen mellem det privilegerede og uprilegerede Hartkorn, der foreligger det ærede Thing til Behandling, en Omordning af den største Deel af fornævnte Skatter og Skatteligninger nødvendig, og en saadan Omordning er det, der tilstiges ved den Lov, hvorefter vi her have at afgive Betænkning.

Hvad nu angaaer Maaden, hvorpaa det tilstigtede Viemed agtes naaet, da kunne vi ikke andet end billige, at de ovenberørte i Lovens § 1 nævnte særlige Skatter og Ligninger hæves, og at samtlige de Udgifter, som ved dem skulle bestrides, overtages af Statskassen. Fremdeles bifalde vi, at der, istedetfor de saaledes hævede Skatter, udskrives et vist bestemt Beløb, der omtrent svarer til den Sum, som disse Skatter have indbragt, og at dette fordeles paa de ældre Beskatningsgjenstande, saavidt muligt i samme Forhold, som tidligere. Endelig ansee vi det ogsaa hensigtsmæssigt, at Spørgsmaalet om Beskatningen af de Geistligheden tillagte Jorder og Tiender, af Fisseris, Bro- og Færgeløbs-Hartkorn samt af Bornholms Kirketiende ved samme Leilighed er bragt til Afgjørelse.

Men, idet vi saaledes have troet at kunne erklære os enige i Hovedbestemmelserne i Lovforslaget, have vi derhos taget under Overveelse, paa den ene Side, om der ikke maatte være flere Afgifter af lignende Beskaffenhed, som de i Lovforslaget nævnte, ved hvilke der hensigtsmæssigt kunde forholdes paa samme Maade, som med hine, og paa den anden Side, om ikke muligt rettest Spørgsmaalet om Inddragningen af Indquarterings-Hjælpeffatten og hvad dermed staaer i Forbindelse blev udsat, indtil det hele Indquarteringsvæsen kunde modtage en fuldstændig Omorganisation.

Hvad nu dette sidste Punkt angaaer, da vil samme blive behandlet nærmere nedenfor,